Dosarul nr. 21r-1503/24 *(1-22123922-02-21r-14082024)*
Judecător: Nicolae Corcea

D E C I Z I E
În numele Legii

21 octombrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Vitalie Budeci și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără prezența părților,* recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 13 - Chișinău, Cornei Eugeniu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024, potrivit căreia plângerea declarată de condamnatul **Munteanu Eugeniu Andrei** privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. art. 473^2 - 473^4 Cod de Procedură Penală al RM a fost admisă parțial,

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 19.04.2024 – 26.07.2024;
Instanța de recurs: 14.08.2024 – 21.10.2024;
Procedura înștiințare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 13 - Chișinău, Cornei Eugeniu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. Condamnatul Munteanu Eugeniu Andrei, a înaintat Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) o plângere împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, cu reducerea pedepsei potrivit prevederilor art. 473^4 alin. (5) din Codul de Procedură Penală.

Prin plângere, se solicită constatarea condițiilor inumane de detenție, conform art. 473^2 din Codul de Procedură Penală, pentru perioada în care s-a aflat în aceste condiții în Penitenciarul nr. 13-Chișinău și Penitenciarul nr.18-Brănești, deoarece a fost deținut în condiții inumane și degradante de detenție în instituțiile penitenciare.

2. Prin *încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024,* s-a admis parțial plângerea condamnatului Munteanu Eugeniu Andrei împotriva

administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

S-a constatat faptul că, condamnatul Munteanu Eugeniu Andrei, *născut la* *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.13 și Penitenciarul nr.18 pe o perioadă de 720(șapte sute douăzeci) zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În privința perioadei rămase de 720 (șapte sute douăzeci) zile, care nu pot fi reduse, instanța i-a explicat lui Munteanu Eugeniu Andrei, că este în drept să se adreseze cu acțiune separată în procedura contencioasă în vederea reparării prejudiciului cauzat pentru condiții precare de detenție care contravin prevederilor art. 3 CEDO, dacă va considera de cuviință.

3. *Împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024, a declarat* recurs reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 13 - Chișinău, Cornei Eugeniu *prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă plîngerea condamnatului Munteanu Eugeniu.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-administrația penitenciarului nr. 13 Chișinău, a invocat că, soluţia emisă de judecătorul, ca fiind neîntemeiată şi pasibilă casării, or, prin materialele prezentate de Penitenciarul nr. 13 Chișinău, s-a solicitat respingerea acţiunii condamnatului ca neîntemeiată şi nefondată.

-la examinarea plângerii adresate de condamnatul Munteanu Eugeniu, privind condiţiile precare de detenţie din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în care a fost deţinut, instanţa de judecată n-a luat în considerare particularităţile individuale pentru fiecare caz în parte, aceasta fiind examinată prin prisma condiţiilor generale din instituţiile penitenciare conform datelor din Raportul anual pentru anul 2017 al Comitetului European pentru Prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane, precum şi pe practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele contra Moldovei, făcând referire la cauza Mozer c. R.Moldovaşi Rusiei din 23.02.2016; cauza Rotaru c. Moldovei din 15.02.2011; cauza Ciorap c. Moldovei din 19.06.2007, precum şi alte rapoarte ale organizaţiilornaţionaleşiinternaţionale ce ţin de acest aspect.

-recurentul accentuează faptul că, deşi remediul naţional de constatare a condiţiilor de detenţie a fost implementat din 01 ianuarie 2019, totuşi, persoanele care se considerau vătămate în drepturi prin deţinerea în condiţii contrare art .3 CEDO până la data intrării în vigoare a remediului respectiv, aveau posibilitatea de a înainta cerere în instanţanaţională în procedură civilă pentru obţinerea

despăgubirilor de rigoare sau de a înainta cereri către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

-într-un final recurentul conchide că condamnatul Bogatu Dumitru, i-a fost acordat minimul de condiţii pentru executarea detenţiei în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, iar instanţa de judecată, la evaluarea condiţiilor de detenţie, urma să ţină cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale acestuia, precum şi de perioada în care a fost deţinut în condiţiile contestate.

4. *Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părţile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău consideră necesar de a respinge recursul declarat de reprezentantul Instituţiei Penitenciare nr. 13 - Chişinău, Cornei Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024, ca fiind nefondat, reieşind din următoarele considerente:*

4.1. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

4.2. Din materialele cauzei penale instanța de fond a reținut că, Munteanu Eugeniu Andrei și-a ispășit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani stabilită prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 04.12.2020.

Potrivit materialelor cauzei, Munteanu Eugeniu Andrei s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, în perioada de timp din 11.12.2020 – 15.03.2021, 05.04.2021-18.07.2022, 07.11.2022-01.12.2022 și în Penitenciarul nr.18-Brănești, în perioada de timp din 15.03.2021-05.04.2021 și 18.07.2022-07.11.2022, numărul total de zile fiind – 720 zile.

De menționat că, în plângerea înaintată, condamnatul Munteanu Eugeniu Andrei solicită constatarea aflării sale în detenție în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru perioada care a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și Penitenciarul nr.18-Brănești.

4.3. Colegiul Penal reține că, prin Legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019 „pentru modificarea unor acte legislative”, a fost operat remediu la

nivel naţional cu privire la constatarea şi compensarea condiţiilor precare de detenţie din penitenciarele naţionale.

În conformitate cu prevederile art. 473^2 alin. (1) Cod de Procedură Penală, plângerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

În conformitate prevederile art. 473^2 alin. (5) Cod de Procedură Penală, plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.

Condamnatul pretinde că a fost și este deținut în condiții inumane pe tot parcursul încarcerării sale în Penitenciarul nr. 13 al ANP.

Astfel, apreciind în ansamblu datele administrate, se constată că, plângerea înaintată este depusă în termenele legale stabilite.

4.4. În conformitate cu art. 473^4 alin. (4) Cod de Procedură Penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculîndu-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ.

Potrivit dispoziţiilor art. 473^4 alin. (6) Cod de Procedură Penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), preveniţii sînt despăgubiţi în conformitate cu art.385 alin.(5) şi (6) sau, după caz, aceştia pot înainta o acţiune civilă.

În temeiul prevederilor art. 473^2 alin. (3) Cod de Procedură Penală, condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

Conform art. 385 alin. (5) Cod de Procedură Penală, (5) În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

4.5. La soluționarea acestor categorii de plângeri, Colegiul Penal reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei *(cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, § 30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).*

La constatarea condițiilor de detenție, instanţa naţională va ţine cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidenţa art. 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătăţii victimei *(cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).*

4.5.1. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a constatat că, anumite condiţii de trai ale deţinuţilor constituie tratamente inumane şi/sau degradante, şi anume: suprapopularea din penitenciare - consideră că fiecare deţinut trebuie să aibă un spaţiu de cel puţin 4 m2 *(cauza Ostrovar v. Republica Moldova, hotărârea din 13.09.2005, § 80);* celulele nedotate *(cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 46),* cu acces limitat sau lipsa accesului la lumina zilei *(cauza Alver v. Republica Moldova, hotărârea din 08.11.2005, § 53),* puţin sau deloc încălzite, fără sistem de ventilare, insalubre; lipsa posibilităţilor de recreare; lipsa hranei *(cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 43-44);* lipsa unei asistenţe medicale corespunzătoare *(cauza Holomiov v. Republica Moldova, 07.11.2006).*

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deţinută în condiţii care sunt compatibile cu respectarea demnităţii sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depăşească nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigenţele detenţiei, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare *(cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94).* Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei *(cauza Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).*

Curtea a considerat un tratament ca fiind „degradant”, atunci când s-a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare şi inferioritate capabile să le umilească şi să le înjosească *(Kudla v. Poland [GC], nr. 30210/96, § 92, ECHR 2000-XI).* Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă” în sensul

articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili şi înjosi persoana şi dacă, în ceea ce priveşte consecinţele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3. Chiar şi absenţa unui asemenea scop nu poate exclude categoric o constatare a violării articolului 3 *(Raninen v. Finland, hotărâre din 16 decembrie 1997, Reports of Judgments and Decisions, 1997-VIII, § 55 şi Peers v. Greece, nr. 28524/95, § 74, ECHR 2001-III).*

4.5.2. La analiza condițiilor de cazare a deținutului, instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, care în punctul 464 stipulează că „Fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții".

Cu referire la acest aspect, în Raportul anual pentru anul 2017 şi 2018 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane şi Degradante, în care a fost subliniat că, starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deţinuţi din celulele instituţiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, şi ținând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puţin 4 m2 de spaţiu locativ per deţinut şi de a revizui, în consecinţă, capacitatea oficială a instituţiilor penitenciare. Spaţiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

Totodată, instanța de recurs notează că, la aprecierea încălcării art. 3 CEDO nu pot fi luate în considerație doar criteriile principale cum ar fi: suprafața ce revine fiecărui deținut, condiții sanitare, dar și sistemul de canalizație, cantitatea și calitatea hranei, accesul la servicii medicale, accesul permanent la apă pentru respectarea igienei personale, existența lingeriei de pat, a hainelor, care în general în sistemul penitenciar din RM nu ating un prag minim de suficiență.

4.5.3. Potrivit raportului administrației Penitenciarului nr. 13, se consideră că Munteanu Eugeniu Andrei în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și Penitenciarul nr.18-Brănești, s-a aflat în condiții de detenție acceptabile și care corespund minimului de detenție necesar conform condițiilor izolatorului de urmărire penală

Contrar recomandărilor citate, studiind raportul prezentat de către Penitenciarul nr. 13 al ANP, instanța de fond a stabilit că, informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut Munteanu Eugeniu Andrei se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului sau anexelor sanitare, totodată, instituția penitenciară a omis să prezinte date cu privire la numărul de paturi amplasate în celulele la care s-a făcut trimitere, numărul de persoane care au fost deținute în celulele respective.

Mai reține instanța că, sarcina probării lipsei temeiniciei pretențiilor înaintate de către persoana deținută, potrivit art. 473/3 alin. (2) Cod de Procedură Penală, aparține administrației penitenciarului.

În situația în care administrația penitenciarului a omis să probeze, prin date certe, că s-au respectat normele legale privind acordarea unui spațiu suficient pentru detenția deținutului și a prezentat date generalizate privitor la alte condiții de detenție, fără ca să fie clar în care măsura deținutul a beneficiat de acele condiții, instanța de recurs reține că, pretențiile înaintate de către condamnat sunt întemeiate.

De precizat că, în mai multe cauze, Curtea a notat cu îngrijorare repetarea problemelor în privința condițiilor precare de detenție în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău. Aceasta notează că, în repetate rânduri, a constatat încălcarea articolului 3 din Convenție în privința acestui penitenciar *(cauza Shishanov c. Moldovei, 15 decembrie 2015, § 127),* însă această problemă sistemică continuă să persiste.

În *cauza Kalashnikov c. Rusiei*, precum şi în *cauza Ostrovar c. Moldovei*, Curtea a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenției, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reține în cazul autorului plângerii, care a fost deținut o perioadă de 1 an în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău. E de reținut și faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanții au avut la dispoziție mai puțin de 3 m2 de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenție *(Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).*

Astfel, Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05 - 11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat că, în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate. Totodată, accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Totodată, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova ca să-și mărească eforturile în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

În aceeași ordine de idei, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate ca condiții inumane și degradante.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, condamnatul Munteanu Eugeniu Andrei a fost deținut în condiții inumane, de detenție, care se constată a fi contrare art. 3 CEDO, în calitate de condamnat în perioadele menționate.

4.6. Astfel, instanța de fond a constatat faptul că, condamnatul Munteanu Eugeniu Andrei s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 și Penitenciarul nr.18, în condiții precare de detenție pe o perioadă de 720 de zile.

Având în vedere că, sfârșitul executării termenului în privința lui Munteanu Eugeniu Andrei, îl constitue data de 01.12.2022, ceea ce denotă că, Munteanu Eugeniu Andrei la data pronunțării prezente-i încheieri a fost eliberat din locurile de detenție.

Astefel, în privința celor 720 zile care nu pot fi reduse, instanța de judecată reține că, potrivit art.473/2 alin.4 CPP, *în cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei* sau perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească, iar potrivit art.473/4 alin.5/1 CPP, în cazul constatării faptului că condamnatul a fost deţinut în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, instanţa de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare.

Colegiul Penal va respinge ca nefondate alegațiile recurentului potrivit căreia aplicarea de către instanţa de judecată a mecanismului compensator
de 2 zile de închisoare pentru 10 zile de detenţie în condiţii contrare
art. 3 CEDO, nu este echitabilă, or, remediul aplicat în speţa dată este unul adecvat şi suficient, bazat pe o justă şi echitabilă evaluare a circumstanţelor de fapt cu o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat şi recompensa instituită şi care va avea efectul compensatoriu proporţional circumstanţelor constatate.

4.7. Colegiul Penal notează că, la 28 februarie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat mai multe decizii în *cauzele Baban şi alţii c. Moldovei, Bulgacov şi alţii c. Moldovei, Cobîlceanu şi alţii c. Moldovei, Filat şi alţii c. Moldovei, Condreanu şi alţii c. Moldovei, Grigoraş şi alţii c. Moldovei şi Talambuţa şi alţii c. Moldovei,* unde reclamanții s-au plâns în fata Curţii în baza art. 3 CEDO, invocând condițiile materiale inadecvate de detenţie şi, în unele

cereri, lipsa asistenței medicale corespunzătoare, precum şi lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor.

Astfel, făcând referire la decizia pronunțată anterior la data de 28 februarie 2019 în *cauza Draniceru c. Moldovei,* şi având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 *(în vigoare din 01 ianuarie 2019)* şi Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenţie. Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legile nr. 163 şi nr. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunţate în *cauza Sisanov c. Moldovei,* şi că el ar putea fi considerat *a priori* efectiv pentru contestarea condiţiilor inadecvate de detenție din Republica Moldova, astfel încât Curtea a declarat respectivele cereri inadmisibile din cauza neepuizării remediului naţional în acest sens.

4.8. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

5. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 13 - Chișinău, Cornei Eugeniu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost constatate.

6. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1) pct. 4), 448, 449 alin. (1) pct. 1), lit. a), 472 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Recursul declarat de reprezentantul Instituţiei Penitenciare nr. 13 - Chişinău, Cornei Eugeniu, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 26 iulie 2024 potrivit căreia plângerea declarat de condamnatul **Munteanu Eugeniu Andrei** privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art.

art. 473^2 - 473^4 Cod de Procedură Penală al RM a fost admisă, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii contestate fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: ***Oxana Robu***

Judecător: ***Vitalie Budeci***

Judecător: ***Vladislav Schibin***